

SWIPNEUS

voor Pieter Hoogendoorn
die vanaf het begin in mij geloofd heeft

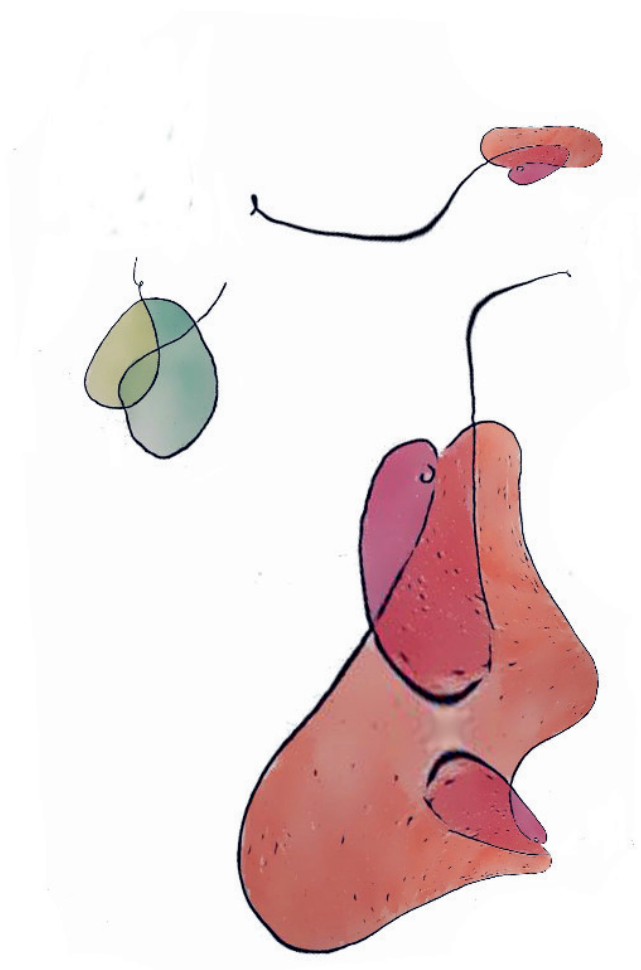
Inhoudsopgave

5. Afasie in Kijong-Dong.
7. Slechts een kansberekening.
9. Met de wereld in je koffertje.
11. De bleke berg en het vagevuur.
13. Duindoorn.
15. Zelfs je naam kan ik niet dragen.
17. De bellen die we bliezen.
19. Alleen de gieren antwoorden nog.
21. Van Baquba tot Bamijan.
23. De rivier van de gevouwen liefdesbootjes.
25. Mijn woede staat me prachtig.
27. Meester Haru en de reizende bijen.
29. Van het servies wordt niet gegeten.
31. Lekker sleur.
33. Jagen met ogen vol staar.
35. Ruby.
37. Sta jezelf toe te sterven.
39. Een buik vol dode vlinders.
41. Zelfs mijn wimpers krullen op.
43. Minder wegen dan de hemel.

45. De geboorte van een vrucht.
47. Tussen twijfelende bloemen.
49. De distel.
51. Beschuit met dode muisjes.
53. Zijn pakol.
55. Narcoleptica nervosa.
57. De zee was altijd al uitnodigend.
59. Zij en haar impasse.
61. Het karkas van de vredesduif.
63. Nog brandt het gaten in mijn huid.
65. Tegen de rook.
67. Blikken tijd, bewaard voor later.
69. Onder de stonk van mijn omgehakte stamboom.
71. Schudden op een stoel van plastic.
73. Lantaarns aan het water.
75. Verstoppertje in de badkamerspiegel.
77. Mijn hart is een stukje verschoven.
79. God is een treinmachinist.
81. Dat zwarte engelen niet bestaan.
83. Verbleekte papegaaien op de Via Dolorosa
85. En toch moet je mee.

AFASIE IN KIJONG-DONG

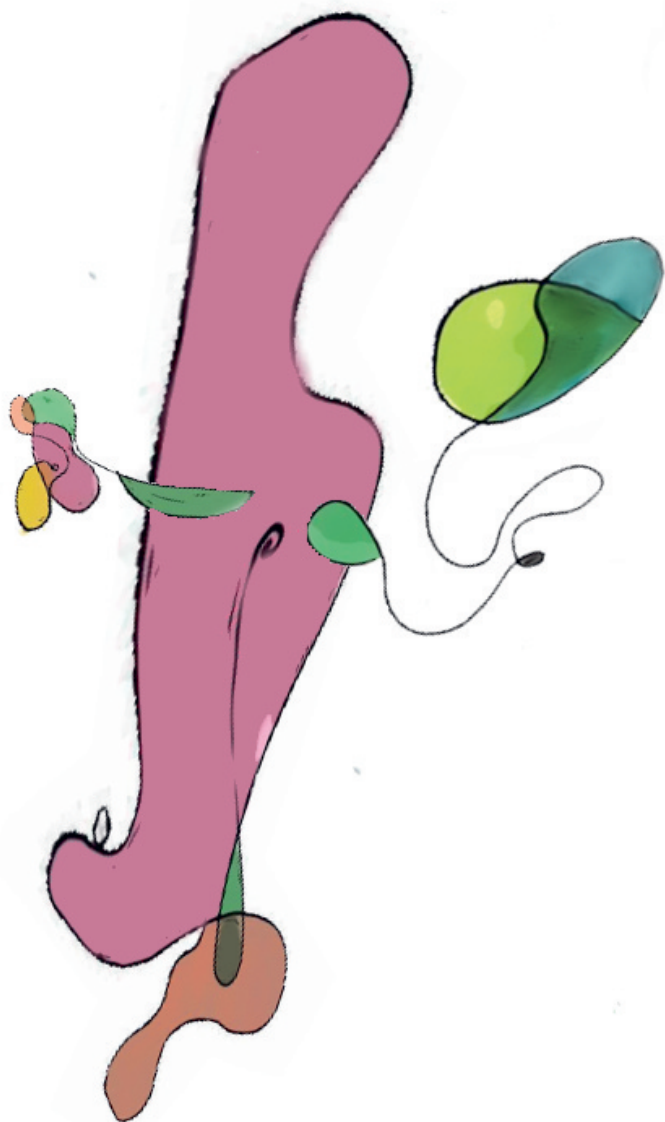
Nu jij hier niet meer bij me bent
vraag ik me af of ik je wel
genoeg heb liefgehad.

Door je huid zijn nerven zichtbaar
en je aderen – Zo tastbaar.
Tijd plakt als droge lijm
vast aan je stramme handen.

Tussen de korrels van de looper
was vaak nog ruimte voor wat anders.
Nu staat je mond gespannen
en je kaken strak.

Je gewrichten kraken harteloos,
broos als dorre bladgeraamten.
De kou heeft immers altijd wel
wat vat op jou gehad.

Maar ondanks het verval,
dat mee sloft met de jaren,
ruik je net zoals de eerste dag
en is je lach nog niets veranderd.

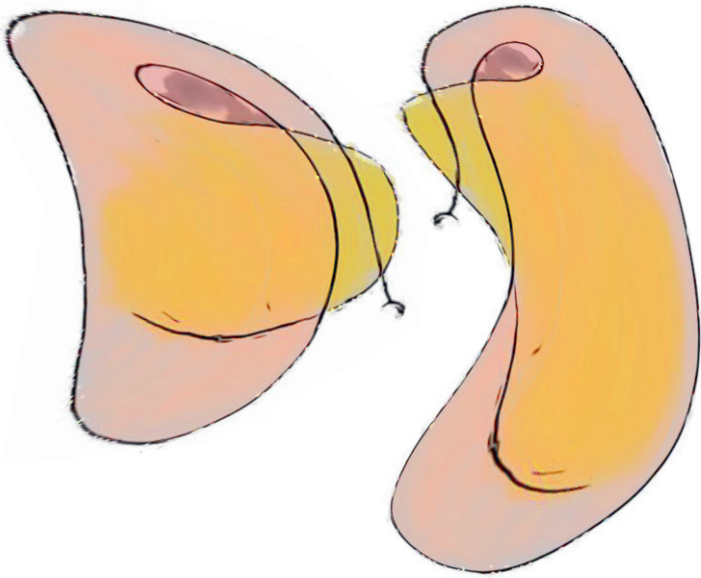

SLECHTS EEN KANSBEREKENING

Mijn armen zoeken zekerheid
in de holtes van mijn zij
en tussen mijn wangen
ligt een falende glimlach
onbevestigd stil.

Ik heb je handen vastgebonden, zodat
ik zelf niet de oorzaak was
dat je me nooit meer stevig vastpakt.

Maar ik weet donders goed wel dat
het geluk niet maakbaar is,
maar slechts een kansberekening –
Ook als je bij me was gebleven.

MET DE WERELD IN JE KOFFERTJE

Ik zie de uitvlucht in je ogen
als je de wereld in een koffer stopt
en niet langer verstaat hoe lief ik heb.

Met je kordate stappen in de regen
bied jij een tegenwicht aan compromissen
die het leven voor je sluiten deed.

Vervuld van staal en piepende metalen,
die de vonken uit zichzelf doen slaan,
reis je om kwart voor zeven weg

en rukt de trein jou uit mijn leven.
In de zekerheid van het vergaan
voel jij de ruimte niet om klein te zijn –

Maar je bent net zo broos als iedereen.